Lietas Nr. C30748612
Lietas arhīva Nr. CA-0121-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2015.gada 24.martā

VIDZEMES APGABALTIESAS CIVILLIETU TIESAS KOLĒĢIJA
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Pinne
tiesneši S.Bakmane un Z.Cera
ar tiesas sēdes sekretāri E.Mackēviču
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/
atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. D/ prasībā pret Biedrību "/Nosaukums E/" par apkures parāda atzīšanu par spēkā neesošu un pienākuma uzlikšanu, sakarā ar atbildētājas iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 17.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa.

Prasītāja /pers.D/griezusies tiesā ar prasības pieteikumu un tā papildinājumiem (1.sēj., l.l.4-5, 77-78), lūdzot atzīt par spēkā neesošu /pers. D/ apkures parādu Biedrībai "/Nosaukums E/" Ls 1152,76 jeb 1640,23 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada 1.novembra līdz 2013.gada 31.maijam; uzlikt par pienākumu atbildētājam apkures sezonas laikā aprēķināt prasītājas īpašumam /adrese/ apkuri par 32,34 kv.m, saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem, kā arī piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu tikai daļēji apmierināta biedrības "/Nosaukums E/" prasība pret SIA "/Nosaukums D/" par komunālo pakalpojumu un apsaimniekošanas parāda piedziņu par īpašumā esošo nekustamo īpašumu /adrese/ Nekustamais īpašums sastāvēja no divām nedzīvojamām telpām Nr.55 un Nr.56, kopumā 128,47kvm platībā. Ar spriedumu tiesa piedzinusi apsaimniekošanas maksas parādu, bet prasību daļā par apkures parāda piedziņu noraidījusi, atzīstot par nepamatotu Biedrības "/Nosaukums E/" aprēķināto apkuri par visu kopējo platību 128,47 kv.m.

2010.gada 15.decembrī prasītāja noslēdza vienošanos Nr.15-12-1012 ar SIA "/Nosaukums D/" par savstarpēju prasījumu ieskaitu un ieguva īpašumā no SIA "/Nosaukums D/" nedzīvojamo telpu Nr.56, kas tika atdalīta no nedzīvojamās telpas /adrese/ Rīgā. Īpašuma tiesības prasītājai reģistrētas 2010.gada 17.decembrī Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr./numurs/. Līdz ar to prasītājai nekustamajā īpašumā /adrese/ no 2010.gada 17.decembra pieder nedzīvojamās telpas Nr.56 80 kv.m platībā un kopīpašuma domājamā daļa 8005/691265.

Atbildētāja Biedrība "/Nosaukums E/" ir juridiska persona, kas veic norādītās mājas pārvaldnieka pienākumus, veic aprēķinus, izsniedz rēķinus un iekasē samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem.

Sākot ar 2011.gada 1.janvāri atbildētāja sākusi izsniegt prasītājai rēķinus par saņemtajiem pakalpojumiem, konkrēti apkuri, uz viņas īpašumā esošo īpašumu - nedzīvojamo telpu Nr.56-80 kv.m platībā. Atbildētājai bijis zināms, ka apkure šajā platībā ir tikai vienai telpai 32,34 kv.m platībā. Pati prasītāja visu šo periodu veic apkures apmaksu par 32,34 kv.m platību, norādot to maksājuma dokumentā. Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa savā 2011.gada 18.aprīļa spriedumā jau ir norādījusi, ka Biedrība "/Nosaukums E/" pilnīgi nepamatoti ir aprēķinājusi samaksu par apkuri 128,47 kv.m platībā, jo tiesā pierādīts, ka apkure ir tikai telpai 32,34 kv.m platībā, līdz ar to tiesa prasību par apkures parāda piedziņu noraidīja. Spriedums šajā daļā nav bijis pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā. Minētā apkurināmā platība atrodas prasītājai piederošajās nedzīvojamās telpās Nr.56, /adrese/. Apstākli, ka apkure ir tikai 32,34 kv.m platībā apstiprina arī iepriekšējās ēkas apsaimniekotājas namu pārvaldes "Valdemārs" 1999.gada 19.februārī sastādītais Akts par dzīvokļa apskati, uz kuru kā pierādījumu savā 2011.gada 18.aprīļa spriedumā atsaukusies arī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa.

Prasītāja norādījusi, ka no 2011.gada janvāra līdz prasības iesniegšanas dienai atbildētāja prasītājas rēķinos norāda izveidojušos apkures parādu, kas uz 2012.gada augustu jau sastādījis Ls 427,48, bet vēl līdz prasības izskatīšanai pirmās instances tiesā pieaudzis par Ls 725,28. Prasītāja regulāri apmaksā Biedrības "/Nosaukums E/" piestādītos rēķinus, bet apkuri apmaksā par faktiski apkurināmo platību 32,34 kv.m. 2012.gada 17.augustā atbildētājai nosūtīta vēstule, kurā tika lūgts atšifrēt rēķinos uzrādītā parāda pamatojumu, lai varētu izvērtēt regulāri norādīto parādu, tomēr atbilde nav saņemta. Pēc prasības pieteikuma iesniegšanas dienas atbildētājs turpināja uzskaitīt prasītājai parādu, kā arī 2012/2013 apkures sezonā turpināja aprēķināt apkuri par platību, kas ir lielāka par apkurināmo platību.

Prasītāja ir veikusi apkopojumu par samaksātām summām un izsniegtajiem rēķiniem, konstatējot, ka atbildētājas norādīto parādu sastāda nepamatoti aprēķināta un pieprasīta, bet nesamaksāta maksas daļa par apkuri kopumā Ls 1152,76 jeb 1640,23 EUR apmērā.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājai ir jāņem vērā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumā atzītais, ka apkure ir aprēķināma tikai par platību 32,34 kv.m platībā, jo spriedums ir stājies likumīgā spēkā. Prasītājas ieskatā atbildētājai ir saistošs minētais spriedums un izpildāms, neskatoties uz telpu īpašnieku maiņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 5., 96.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas

likuma 6., 14.pantu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 17.jūnija spriedumu (1.sēj., l.l.153-157) prasība apmierināta. Tiesa atzinusi par neesošu /pers. D/ parādu pret biedrību "/Nosaukums E/" 1640,23 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.maijam. Tiesa uzlikusi par pienākumu biedrībai "/Nosaukums E/" apkures sezonas laikā aprēķināt /pers. D/ īpašumam/adrese/ Rīgā, maksājumus par apkuri par platību 32,34 kvadrātmetri saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem. Tiesa piedzinusi no biedrības "/Nosaukums E/" par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus 230,58 EUR apmērā.

Tiesa spriedumā atzinusi par pierādītu faktu, ka prasītāja ir nedzīvojamās telpas /adrese/Rīgā, 80 kv.m platībā, īpašniece, ka to ieguvusi no SIA "/Nosaukums D/", pamatojoties uz 2010.gada 15.decembra nekustamā īpašuma pirkuma līgumu, 2010.gada 15.decembra vienošanos Nr.15-12-2010 par savstarpēju prasījumu ieskaitu, kas koroborēts zemesgrāmatā 2010.gada 17.decembrī.

Tiesa konstatējusi, ka prasītāja laika periodā no 2011.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.maijam ir veikusi norēķinus par siltumenerģiju (apkuri) par telpu 32.34 kv.m platībā. Savukārt atbildētājas par šo laika periodu aprēķinātā un pieprasītā, bet neapmaksātā summa par siltumenerģiju (apkuri) sastāda EUR 1640,23, t.i. par atlikušajiem kvadrātmetriem, kuros apkure netiek veikta.

Tiesa atzinusi par nepamatotu atbildētājas argumentu, ka maksa par siltumenerģijas patēriņu tiek aprēķināta, pamatojoties uz Rīgas Domes Instrukciju Nr.9 "Rīgas pašvaldības īpašumā vai pārvaldīšanā esošajās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās patērētās siltumenerģijas sadales un maksas aprēķināšanas kārtība". Tiesa norādījusi, ka daudzdzīvokļu dzīvojamā māja /adrese/ Rīgā nav Rīgas pašvaldības īpašumā vai pārvaldīšanā esoša daudzdzīvokļu dzīvojamā māja un tāpēc prasītājai nav saistošs siltumenerģijas aprēķins atbilstoši minētajai instrukcijai.

Tiesa atzinusi, ka, izvērtējot strīdu ir jāņem vērā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedums lietā Nr.C294118/10, ar kuru konstatēts, ka maksa par apkuri veicama par 32,34 kv.m, ka nav pierādījumu par to, ka apkure pārējai telpai būtu atslēgta patvaļīgi, jo spriedums šajā daļā stājies likumīgā spēkā.

Tiesa atsaukusies arī uz 1999.gada 9.februāra aktā konstatēto, ka /adrese/Rīgā apkure ir tikai telpai 32,34 kv.m platībā, pārējā platībā apkure atslēgta, sildķermeņu nav, karstā ūdens ievada nav. Minētais tieši tāpat secināts ar 2014.gada 14.marta aktu Nr.1/2014, kurā norādīts, ka neapdzīvojamā telpā /adrese/ Rīgā, telpa nr.1 un nr.2 pēc inventarizācijas plāna, pie sienas piestiprināti divi centrālās apkures sistēmas radiatori, pārējās telpās centrālās apkures sistēmas radiatoru nav. No Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas Telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lietas tiesa konstatējusi, ka īpašumam Rīgā, /adrese/ (l.l.108-111) telpas Nr.1 platība ir 15,4 kv.m, telpas nr. 2 - 16.9 kv.m, kas kopā sastāda 32,3 kv.m.

Tiesa atzinusi par pierādītu, ka prasītājas piederošajam īpašumam neapdzīvojamām telpām Rīgā, /adrese/, apkurināmās telpas ir tikai 32,34 kv.m platībā.

Tādejādi tiesa atzinusi par neesošu prasītājas apkures parādu pret atbildētāju 1640,23 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.maijam, kā arī uzlikusi par pienākumu atbildētājai apkures sezonas laikā aprēķināt prasītājas īpašumam /adrese/ Rīgā, maksājumus par apkuri par platību 32,34 kv.m saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem.

Tiesa, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzinusi tiesas izdevumus 230,58 EUR.

Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 17.jūnija spriedumu atbildētāja biedrība "//Nosaukums E/" iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot pilnā apmērā noraidīt prasību (1.sēj., l.l.159-16).

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums ir prettiesisks un nepamatots. Nekustamā īpašuma /adrese/ Rīgā dzīvokļu īpašnieku kopība nav pieņēmusi lēmumus par siltumenerģijas apmaksāšanas kārtību, tāpēc atbildētāja izrakstījusi rēķinu prasītājai par apkures pakalpojumiem saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu". Atbildētājai nav nekāda tiesiska pamata veikt apkures maksas aprēķinu attiecībā uz prasītājai piederošo nekustamo īpašumu citādā kārtībā, nekā to nosaka iepriekš minētie Ministru kabineta noteikumi. Aprēķinu par siltumenerģiju veic proporcionāli atsevišķā īpašuma kopējai platībai, atskaitot balkonu un lodžiju platību.

No zemesgrāmatu apliecības izriet, ka nekustamais īpašums /adrese/ Rīgā, ir neapdzīvojama telpa. No Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas Telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lietas redzams, ka neapdzīvojamā telpa sastāv no četrām noliktavas telpām, tai nav ne balkona, ne lodžijas. Tādejādi nekustamais īpašums uzskatāms par atsevišķu īpašumu bez balkona un lodžijas, tāpēc apkures maksas aprēķins jāsastāda proporcionāli tā kopējai platībai, kas ir 80 kv.m.

Līdz ar to tiesas konstatētais, ka prasītājas piederošajām neapdzīvojamām telpām /adrese/Rīgā, apkurināmas telpas tikai 32,34 kv.m platībā, nav būtisks, jo Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 neparedz, ka apkures maksas aprēķins būtu jāveic proporcionāli apkurinātajām telpām. Prasītājas pienākums, atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 3.punktam, ir norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem pilnā apmērā, tas ir, par visu prasītājai piederošo nekustamo īpašumu.

Atbildētāja uzskata, ka Ministru kabineta Nr.1013. 17.1.punkta nepiemērošana lietas faktiskajiem apstākļiem, ir novedusi tiesu pie likumam pretēja sprieduma taisīšanas.

Atbildētāja uzskata, ka tiesas atsaukšanās uz 1999.gada 9.februāra aktu par dzīvokļa apskati, kurā konstatēts, ka dzīvoklī apkure ir 32,34 kv.m platībā, ir pilnīgi nepamatota. Atbildētājas ieskatā šis akts nav atzīstams lietā par pierādījumu, jo nav iesniegts akta oriģināls, tā kopija nav apstiprināta, kā to nosaka Civilprocesa likuma 111.panta otrā daļa. Akts nav vērtējams kā pierādījums Civilprocesa likuma 95.panta izpratnē.

Savukārt zvērināta tiesu izpildītāja 2014.gada 14.martā sastādītajam aktam Nr.1/2014 par fakta fiksēšanu lietā ir tikai informatīvs raksturs. Tiesa šo aktu nevarēja vērtēt kā pierādījumu apkures fakta esamībai vai neesamībai. No centrālās apkures sistēmas radiatoru skaita nav iespējams noteikt, kādu platību tie apsilda un, ka šie radiatori apsilda tieši 32,34 kv.m platību.

Tiesa, atzīstot iepriekš minētos aktus par pierādījumiem, ir nepareizi piemērojusi Civilprocesa likuma 92. un 97.pantu, pārkāpusi likuma "Par tiesu varu" 17.panta pirmo un otro daļu, nav pareizi interpretējusi lietas faktiskos apstākļus.

Tiesa nepamatoti atsaukusies arī uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu lietā Nr.C2941181/10. Minētā civillieta Nr.C294118/10 ierosināta starp citām pusēm – biedrība "/Nosaukums E/" prasībā pret SIA "/Nosaukums D/". Izskatāmajā lietā un civillietā Nr.C294118/10 lietas dalībnieki ir savstarpēji nesaistītas personas. Par vienu un to pašu pusi Civilprocesa likuma 98.panta otrās daļas izpratnē nevar uzskatīt savstarpēji nesaistītas personas tikai tā iemesla dēļ, ka viena persona ir atsavinājusi otrai nekustamo īpašumu.

Prasītāja /pers. D/ iesniegusi rakstveida paskaidrojumu par apelācijas sūdzību (1.sēj., l.l.188-192). Prasītāja nepiekrīt

apelācijas sūdzībā norādītājam, ka apkures maksas aprēķins būtu tiesisks. Nepiekrīt atbildētājas atsaucei uz 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtībā, kādā dzīvokļa īpašnieks" daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", un, ka samaksa par apkuri būtu jāveic saskaņā ar norādītajiem noteikumiem.

Iepriekšējā ēkas apsaimniekotāja namu pārvalde "Valdemārs", tāpat arī pati atbildētāja līdz 2009.gada novembrim prasītājai un nekustamā īpašuma iepriekšējam īpašniekam SIA "/Nosaukums D/" izsniegusi rēķinus par apkuri telpai /adrese/ tieši par platību 32,34 kv.m. Atbilstoši iepriekš minēto Ministru kabineta noteikumu 10.panta 3.punktam dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties tikai par saņemtajiem pakalpojumiem un apkures pakalpojumi tiek sniegti platībā 32,34 kv.m. Atbildētājai nebija tiesības vienpusēji mainīt kārtību par aprēķinu piestādīšanu un sākt piestādīt rēķinus par telpām, kurās apkures nav.

Prasītāja nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītājam, ka tiesa nav varējusi izmantot 1999.gada akta par dzīvokļa apskati kopiju un 2014.gada 9.maija zvērināta tiesu izpildītāja akta par fakta fiksēšanu norakstu. Pirmās instances tiesa šos dokumentus pamatoti pievienojusi lietas materiāliem. Prasītāja arī uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti atsaukusies uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu civillietā Nr.C294118/10, jo ar šo spriedumu tiesa nodibinājusi faktu, ka strīdus nekustamajā īpašumā apkure ir tikai divām telpām 32,34 kv.m. platībā. Spriedums ir stājies spēkā, tas ir izpildāms, atbildētājai nav tiesības apstrīdēt citā tiesas procesā nodibinātos faktus. Prasītāja ir atbildētājas civillietā Nr.C29411810 tiesību pārņēmēja. Bez tam svarīgi ir tas, ka abās lietās pastāv strīds starp nekustamā īpašuma īpašnieku un tā apsaimniekotāju.

Apelācijas tiesas sēdē atbildētājas biedrība "/Nosaukums E/" pilnvarotā pārstāve /pers. C/ apelācijas sūdzību uzturēja spēkā, bet prasību neatzina. Paskaidroja, ka apkure par prasītājai piederošo īpašumu saskaņā ar apelācijas sūdzībā minētajiem normatīvajiem aktiem ir aprēķināma par visu kopējo platību, nevis tikai par platību, kurā atrodami apkures radiatori. neskatoties uz to, ka sākotnēji arī atbildētāja ir prasījusi samaksu par 32,34 kv.m, tomēr 2011.gadā atbildētāja sapratusi, ka piemērojami Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtībā, kādā dzīvokļa īpašnieks" daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", un, ka samaksa par apkuri ir jāveic saskaņā ar norādītajiem noteikumiem. Tāpēc apelācijas sūdzībā norādītos argumentus uztur spēkā pilnībā un lūdz prasību noraidīt.

Prasītājas /pers.D// pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un prasības pieteikumu uzturēja spēkā pilnā apjomā. Paskaidroja, ka līdz pat 2011.gadam arī pati atbildētāja rēķinos uzrādījusi apkurei tikai patiesi izmantoto un apkurināto telpu platību, bet nesaprotamu iemeslu dēļ kopš 2011.gada 1.janvāra sākusi pieprasīt apkures samaksu par telpām, kas netiek apkurinātas. Faktu, ka īpašumā netiek apkurinātas vairāk kā divas telpas 32,34 kv.m. platībā ir konstatējusi gan tiesa citā tiesvedībā, gan arī iepriekšējais apsaimniekotājs un šajā lietā arī zvērināts tiesu izpildītājs. Līdz ar to uzskata atbildētājas rīcību, joprojām aprēķinot apkures maksu par visu platību, kas netiek apkurināta, par nepamatotu un prettiesisku. Tāpēc lūdz minēto apkures parādu atzīt par spēkā neesošu.

Motīvu daļa.

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Lietā nepastāv strīds, ka prasītājai pieder nekustams īpašums Rīgā, /adrese/ kadastra numurs /numurs A/(1.sēj, l.l.9), kas sastāv no nedzīvojamām telpām Nr.56 80 kv.m. platībā un kopīpašuma domājamām 8005/691264 daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes. Tāpat nav strīda, ka iepriekšējais nedzīvojamās telpas īpašnieks bijusi Tirdzniecības komercfirma "/Nosaukums D/" (pašreizējais nosaukums SIA "/Nosaukums D/"), kas minēto īpašumu atsavinājusi prasītājai 2010.gada 15.decembrī.

Lietā nav arī strīds, ka minētās daudzdzīvokļu mājas apsaimniekošanu jau kopš 2002.gada veic atbildētāja biedrība "/Nosaukums E/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pārņemot minēto pienākumu no namu pārvaldes "Valdemārs" un izrakstot rēķinus, kā arī veicot apsaimniekošanas maksājumu un komunālo maksājumu iekasēšanu.

Pušu starpā jau kopš 2011.gada 1.janvāra pastāv strīds par to, vai pamatoti atbildētāja aprēķina un izraksta prasītājai rēķinus, iekļaujot tajos apkures maksājumus par četrām noliktavu telpām 80 kv.m platībā. Nav strīda, ka veicot rēķinu apmaksu, prasītāja veic maksājumus par apkuri tikai par divām telpām 32.34 kv.m. platībā, kā to konstatējusi un par pamatotu atzinusi iepriekšējā mājas apsaimniekotāja namu pārvalde "Valdemārs" un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa savā 2011.gada 18.aprīļa spriedumā civillietā Nr.C29411810.

Kā redzams no telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lietas, tad nekustamais īpašums ar adresi Rīgā, /adrese/ kadastra apzīmējums /numurs B/, ir noliktava, kas kopumā sastāv no četrām atsevišķām telpām -noliktavām: telpa Nr. 1 ar platību 15, 4 kv.m, telpa Nr. 2 ar platību 16,9 kv.m, telpa Nr. 3 ar platību 21,3 kv.m, telpa nr.4 ar platību 26,4 kv.m.

Prasītāja savā prasībā un tiesas sēdē norādījusi, ka apkurināmas ir tikai divas no minētajām telpām, t.i. telpa Nr. Nr. 1 ar platību 15, 4 kv.m. un telpa Nr. 2 ar platību 16,9 kv.m. Minētajam faktam atbildētāja pēc būtības neiebilst, uzskatot, ka neatkarīgi no sildelementu atrašanās telpās un iespējām tās apkurināt, apkures maksa aprēķināma par visu telpu kopējo platību, tātad arī par telpām Nr. 3 un Nr.4.

Minētajam viedoklim kolēģija nevar piekrist.

Prasītāja kā pierādījumu tam, ka apkure nedzīvojamās telpās tiek nodrošināta tikai divām telpām, lietā iesniegusi iepriekšējās mājas apsaimniekotājas namu pārvaldes "Valdemārs" 1999.gada 9.februārī sastādīto aktu par dzīvokļa apskati, kurā secināts, ka "apkure telpās ir 32,34 kv.m. Pārējā platībā apkure atslēgta, sildķermeņa nav. Karstā ūdens ievada nav".

Kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzībā izvirzītajam argumentam, ka minētais akts lietā nevar kalpot par pierādījumu, jo nav iespējams pārbaudīt tā oriģinālu. Līdz ar to atbildētājas ieskatā minētais akts nav uzskatāms par pierādījumu Civilprocesa likuma 111.panta otrās daļas izpratnē.

Kolēģija atzīst, ka prasītājas iesniegtais akts ir vērtējams tāpat kā jebkurš cits rakstveida pierādījums lietā un kolēģijai nav pamats apšaubīt šī akta kopijas pareizību.

Lietā pēc būtības nepastāv strīds, ka minētās mājas iepriekšējā apsaimniekotāja ir bijusi namu pārvalde "Valdemārs". Kā redzams, tad uz lietā iesniegtās akta kopijas ir SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" iecirkņa "Valdemārs" zīmogs un uzraksts par kopijas pareizību jeb atbilstību oriģinālam, kas datēts ar 2012.gada 22.februāri. Tātad secināms, ka minēto kopiju ir izgatavojuši iepriekšējie nama apsaimniekotāji un nav pamats uzskatam, ka prasītāja to būtu kaut kur ieguvusi, neesot atbilstošam oriģinālam.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad prasītāja ir centusies iegūt akta oriģinālu, izprasot to no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kas ir iepriekšējā apsaimniekotāja namu pārvaldes "Valdemārs" tiesību un saistību pārņēmēja, tomēr tas nav izdevies (1.sēj., l.l.99). 2013.gada 18.septembra vēstulē prasītājai SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" atbildējusi, ka sabiedrības arhīvā nav

informācijas par 1999.gada 9.februāra aktu. Saskaņā ar "Valsts institūciju tipveida dokumentu glabāšanas termiņa sarakstu" aktu glabāšanas termiņi noteikti no 5- 10 gadiem (1.sēj., l.l.100). Kolēģijas ieskatā prasītāju nevar vainot, ka akta oriģināls nav atrodams, jo viņa nav bijusi persona, kura sastādījusi minēto aktu, vai kurai minētais akts adresēts. Līdz ar to arī fakts, ka prasītāja nevar iesniegt akta oriģinālu, nav pamats minēto akta kopiju uzskatīt par neatbilstošu pierādījumu lietā. Nav šaubu, ka iestāde, kuras rīcībā ir bijis akta oriģināls, tā kopiju ir apliecinājusi, līdz ar to minētais pierādījums uzskatāms par atbilstošu Civilprocesa likuma 111.panta nosacījumiem.

Prasītājas paskaidrojumus par to, ka viņai piederošajā nekustamajā īpašumā no četrām nedzīvojamām telpām tiek apkurinātas tikai divas telpas ar kopējo platību ne vairāk kā 32,34 kv.m., kolēģijas ieskatā apstiprina arī citi lietā esoši pierādījumi, tajā skaitā lietas izskatīšanas laikā 2014.gada 14.martā zvērināta tiesu izpildītāja sastādītais akts Nr.1/2014, kurā apsekotas neapdzīvojamās telpas Rīgā, /adrese/un konstatēts, ka telpā Nr.1 un Nr.2 pēc inventarizācijas plāna pie sienas piestiprināti divi centrālās apkures sistēmas radiatori, pārējās telpās centrālās sistēmas radiatoru nav. Bez tam secināts, ka centrālās sistēmas radiatoru nav arī blakus esošajās prasītājai piederošajās telpās Rīgā /adrese/(1.sēj., l.l.124).

Tātad faktiskā situācija kopš 1999.gada 9.februāra, kad iepriekšējā mājas /adrese/ apsaimniekotāja namu pārvalde "Valdemārs" konstatēja, ka prasītājai piederošajās nedzīvojamās telpās apkurināmas ir telpas tikai 32,34 kv.m platībā, nav mainījusies arī 2014.gadā.

Kolēģija par nepamatotu atzīst arī atbildētājas argumentu, ka pirmās instances tiesai nebija pamata atsaukties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu civillietā Nr.C29411810, kas taisīts strīdā starp citām pusēm un nevar būt saistošs izskatāmās lietas dalībniekiem. Pieminētajā civillietā ir izskatīts strīds starp šīs lietas atbildētāju biedrību "/Nosaukums E/" un iepriekšējo nedzīvojamo telpu Rīgā, /adrese/ īpašnieci SIA "/Nosaukums D/" tieši par apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda piedziņu par telpām, tajā skaitā par telpām Nr.56, kas 2010.gada 15.decembrī atsavinātas prasītājai. Kolēģija uzskata, ka 2011.gada 18.aprīļa spriedums ir saistošs kā atbildētājai, tā arī prasītājai, jo no publiskā ieraksta LR Uzņēmumu reģistrā redzams, ka prasītāja ir SIA "/Nosaukums D/" vienīgā dalībniece un valdes locekle. Tātad faktiski iepriekš izskatītajā lietā, kurā tāpat ir risināts strīds par pienākumu maksāt apkures maksājumus šobrīd prasītājai, bet iepriekš viņas uzņēmumam piederošajās nedzīvojamās telpās, atbildētāja ir tieši prasītājai piederošs uzņēmums. Līdz ar to kolēģijas ieskatā nevar uzskatīt, ka agrāk izskatītā lieta un taisītais spriedums būtu taisīts lietā starp pilnīgi nesaistītām pusēm, kā to traktē atbildētāja.

Ar Rīgas pilsētas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu lietā starp biedrību "/Nosaukums E/" un prasītājai /pers. D/ piederošu uzņēmumu jau ir nodibināts fakts, ka apkure nedzīvojamās telpās Rīgā, /adrese/ ir tikai 32,24 kv.m. platībai, tāpēc tiesa noraidījusi prasītājas biedrības "/Nosaukums E/" prasību par apkures maksājumu piedziņu, piedzenot tikai apsaimniekošanas maksas parādu (1.sēj., l.l.12-21).

No 2011.gada 1.novembra ir spēkā Dzīvokļa īpašuma likums, kura 10.pantā ir noteikti dzīvokļa īpašnieka (arī dzīvojamā mājā esošā atsevišķā īpašuma īpašnieka) pienākumi, tajā skaitā norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tātad kolēģijas ieskatā minētā likuma norma paredz, ka ir jāmaksā par saņemtajiem pakalpojumiem, nevis par tādiem pakalpojumiem, kuri netiek saņemti.

Tas, ka dzīvokļu īpašnieku kopība nav lēmusi par maksājumu segšanas kārtību, nenozīmē, ka atbildētājai ir tiesības prasīt maksājumus par pakalpojumiem, kas netiek sniegti nedzīvojamās telpās, tātad par apkuri, kas netiek veikta.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā ir atsaukusies uz Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 17.1.punktu, norādot, ka rēķini par apkuri šajā gadījumā tiek izrakstīti proporcionāli atsevišķā īpašuma kopējai platībai.

2008.gada 9.decembra Noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu 17.1.punkts paredz, ka par pakalpojumiem, kuri nav mērāmi vai kuru patēriņa noteikšanai nav uzstādīti skaitītāji, aprēķinu veic šādi: par siltumenerģiju atsevišķā īpašuma apsildei (apkurei) – proporcionāli atsevišķā īpašuma kopējai platībai, atskaitot balkonu un lodžiju platību

Tanī pašā laikā, kā redzams no lietas materiāliem, tad ne tikai iepriekšējais nama apsaimniekotājs namu pārvalde "Valdemārs" (2.sēj., l.l.7) 1999.gadā, bet arī pati atbildētāja biedrība "/Nosaukums E/" vēl 2009.gadā veikusi aprēķinus par apkuri par telpu platību 32,36 kv.m (2.sēj., l.l.6). Tātad pats mājas ikreizējais apsaimniekotājs, jau esot spēkā Ministru kabineta noteikumiem, ilgu laika periodu ir ņēmis vērā telpu apsekošanas aktu un apkuri rēķinājis par faktiski apkurināmām telpām, nevis par kopējo nedzīvojamo telpu platību.

Ņemot vērā to, ka pieminētie Ministru kabineta noteikumi neaizliedz aprēķināt par sniegto pakalpojumu maksu par faktiski konstatēto apjomu, bet savukārt Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants paredz pienākumu īpašniekam norēķināties par saņemto pakalpojumu, tad kolēģija atzīst, ka nav nekāda pamata pēkšņi mainīt ierasto kārtību un pieprasīt par pakalpojumu daudz lielāku samaksu, nekā iepriekš pati atbildētāja ir prasījusi. Kolēģijas ieskatā tādā veidā ir pārkāpts tiesiskās paļāvības princips, jo gan nama apsaimniekotājs, gan arī tiesa, izskatot jau iepriekš strīdu starp nama apsaimniekotāju un konkrēto nedzīvojamo telpu īpašnieku, ir konstatējusi faktisko situāciju, ka apkures pakalpojumi netiek saņemti vairāk kā par divām telpām 32,34 kv.m. platībā.

Kolēģijas ieskatā šajā gadījumā nav pamata salīdzināt dzīvokļa īpašumā ietilpstošo istabu, gaiteņu un pārējo telpu apkures iespējamību ar nedzīvojamām telpām, jo no dzīvokļa istabās esošajiem sildelementiem pārējo telpu apkure ir iespējama, taču no atsevišķās noliktavu telpās esošiem radiatoriem pārējo noliktavu apsildīšana ir maz ticama. Kā redzams no lietas materiāliem, tad tieši to arī ir konstatējis iepriekšējais nama apsaimniekotājs, sastādot par to attiecīgu aktu un pieprasot apkures maksājumus tikai par reāli apsildāmām divām telpām, t.i. par reāli dabā saņemto apkures pakalpojumu.

Tā kā atbildētāja lietā nekad nav apstrīdējusi prasītājas norādīto un līdz ar to arī pirmās instances tiesas atzīto apkures parāda apmēru un apelācijas tiesas sēdē atbildētājas pārstāve atzina, ka visa prasītājas norādītā summa ir attiecināma tikai uz apkures parādu, tad kolēģija atzīst par neesošu /pers. D/ apkures maksas parādu pret biedrību "/Nosaukums E/" par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.maijam 1640,23 EUR apmērā.

Ņemot vērā visu iepriekš norādīto, kolēģija atzīst pirmās instances tiesas spriedumu par pareizu un atbilstošu lietā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem un piemērotajām tiesību normām. Kolēģija vienlaicīgi atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav pamats pretēja sprieduma taisīšanai.

Kolēģija uzskata, ka, apmierinot prasību, ar spriedumu nav uzliekams konkrēts pienākums atbildētājai, jo minētā sprieduma izpildīšana nav pakļauta tiesas spriedumu piespiedu izpildei Civilprocesa likuma 74.nodaļas kārtībā. Kolēģijas ieskatā ar spriedumu ir atzīstams, ka apkures sezonas laikā biedrībai "/Nosaukums E/" /pers. D/ īpašumam /adrese/, Rīgā maksājumi par apkuri aprēķināmi par telpu platību 32,34 kvadrātmetri saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem. Līdz ar to minētais spriedums atbildētājai ir saistošs bez jebkādu

tiesas sprieduma piespiedu izpildes darbību veikšanu.

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. un 44.pantu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesāšanās izdevumi 311,32 EUR, tajā skaitā valsts nodeva 225,88 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR un ar rakstveida pierādījuma iegūšanu saistītie izdevumi, kas samaksāti zvērinātam tiesu izpildītājam 80,74 EUR.

Bez tam no atbildētājas, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39., 42.pantu, valsts labā piedzenami arī ar lietas izskatīšanu divās tiesu instancēs saistītie pasta izdevumi 7,40 EUR, kuri, iesniedzot prasību, nav segti.

Rezolutīvā daļa.

Vadoties no tiesas sēdē noskaidrotā un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Atzīt par neesošu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apkures maksas parādu pret biedrību "/Nosaukums E/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.maijam 1640,23 EUR apmērā.

Atzīt, ka apkures sezonas laikā biedrībai "/Nosaukums E/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, īpašumam /adrese/ Rīgā maksājumi par apkuri aprēķināmi par telpu platību 32,34 kvadrātmetri saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem.

Piedzīt no biedrības "/Nosaukums E/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus 311,32 EUR (*trīs simti vienpadsmit euro 32 centi*).

Piedzīt no biedrības "/Nosaukums E/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,40 EUR (*septiņi euro 40 centi*).

Tiesāšanās izdevumu samaksai noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā, skaitot no pilna sprieduma sastādīšanas datuma 2015.gada 13.aprīļa, LR Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.,452.pantos paredzētajos gadījumos, kasācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Pinne

Tiesneši Z.Cera

S.Bakmane